معاون وزیر اقتصاد در گفت‌وگو با «شرق» تبعات نپیوستن ایران به FATF را توضیح داد

خطر حساب‌های اجاره‌ای برای امنیت کشور

شرق: در جریان جنگ ۱۲روزه ایران و اسرائیل، هادی خانی، معاون وزیر اقتصاد و رئیس مرکز اطلاعات مالی و مبارزه با پول‌شویی خبر داد که نامه‌ای به FATF یا گروه ویژه اقدام مالی ارسال کرده و خواهان تعلیق عضویت آمریکا و اسرائیل به دلیل تجاوز به خاک ایران شده است. او توضیح می‌دهد که در صورت عضویت ایران در این نهاد می‌شد حمایت بین‌المللی را در جنگ برای ایران جلب کرد. خانی همچنین به «شرق» توضیح می‌دهد که حساب‌های اجاره‌ای می‌توانست یکی از کانال‌های تأمین مالی تروریسم و به خطر انداختن امنیت کشور باشد و با پیوستن ایران به FATF می‌شد این قبیل نگرانی‌ها را برطرف کرد.

عکس: سهند نائی/شرق

آقای خانی شما خبر دادید که نامه‌ای برای درخواست تعلیق عضویت آمریکا و اسرائیل به FATF زده‌اید و پاسخ گرفته‌اید. ماجرا چه بود؟

FATF هم در توصیه‌ها و هم در استانداردهایش بر رعایت معاهدات بین‌المللی تأکید دارد. وقتی جنگ روسیه و اوکراین اتفاق افتاد، اوکراین از شورای امنیت سازمان ملل متحد یک مصوبه به نفع خود گرفت و به استناد آن مصوبه از اعضای FATF درخواست تعلیق کرد. ما چنین مصوبه‌ای را از شورای امنیت نداریم اما با توجه به اینکه به هر حال معاهدات بین‌المللی در حمله آمریکا و اسرائیل به کشور ما نقض شده بود و در واقع استانداردهای بین‌المللی عملا کنار گذاشته شده بود، حالا چه خود NPT چه سایر قطع‌نامه‌ها و استانداردهای بین‌المللی مرتبط با موضوع ما، طی یک ایمیل از FATF درخواست کردیم نسبت به این قضیه موضع بگیرد و پیشنهاد تعلیق کردیم. این پیشنهاد را FATF می‌تواند رد کند یا نکند. با توجه به اینکه ما عضو هیچ‌یک از گروه‌های منطقه‌ای FATF نیستیم و با توجه به اینکه در لیست کشورهای پرخطر تأمین مالی تروریسم هستیم، این احتمال وجود دارد که اصلا درخواستمان رد شود. با این حال من از ایمیلی که به FATF دادم، به کشورهای عضو بریکس هم رونوشت دادم و رئیس FATF هم در پاسخ به ایمیلی که داده بودم در دو، سه خط پاسخ داد که ما ایمیل شما را دریافت کردیم و تشکر می‌کنیم و درخواست شما را مورد توجه قرار می‌دهیم. همین جمله «درخواست شما را مورد توجه قرار می‌دهیم»، به هر حال برای ما یک موفقیت بود؛ چون ما عضو هیچ‌یک از گروه‌های منطقه‌ای FATF نیستیم و در لیست کشورهای پرخطر و سیاه هستیم. این یک موفقیت است که با این وجود درخواستمان بررسی می‌شود. اما اینکه آیا این درخواست پذیرش می‌شود یا نه به اجلاس بعدی FATF برمی‌گردد. ما در حال تلاش هستیم تا کشورهای عضو بریکس را که ما هم عضو آن هستیم و کشورهایی علاوه بر بریکس که عضو FATF هم هستند، ترغیب کنیم از این درخواست در اجلاس بعدی FATF حمایت کنند.

این حمایت چگونه به ما کمک می‌کند؟

این حمایت، اگر تعلیق هم به هر نحوی انجام نشد، حداقل کمک می‌کند تا FATF یک بیانیه نسبت به این موضوع صادر کند. متأسفانه تعلل و دست‌دست‌کردن‌های ما در گذشته برای خروج از لیست سیاه و عضویت در یکی از گروه‌های منطقه‌ای شاید عامل مهمی است که اینجاها نمی‌توانیم خیلی رسمی مطالبه‌گر شویم؛ چون در واقع عضویتی نداریم و در لیست سیاه هم هستیم. هدف من از این موضوع این بود که داخل کشور توجه داشته باشیم که نمی‌توانیم از معاهدات بین‌المللی و در واقع گروه‌های منطقه‌ای و نهادهای منطقه‌ای و نهادهای بین‌المللی فاصله داشته باشیم و در شرایط بحران، مشابه جنگ ۱۲روزه، از این کشورها انتظار واکنش هم داشته باشیم.

اگر ما عضو یکی از گروه‌های منطقه‌ای FATF بودیم، الان وضعیت چگونه بود و با درخواستمان چه برخوردی می‌شد؟

قطعا اگر ما عضو گروه‌های منطقه‌ای FATF بودیم، الان حداقل می‌توانستیم گروه منطقه‌ای خود را ملزم کنیم که واکنش رسمی نشان دهند. FATF معادل ۹ گروه منطقه‌ای دارد که اگر عضو یکی از گروه‌هایش بودیم، که الان نیستیم و تنها عضو ناظر هستیم، می‌توانستیم به عنوان عضو اصلی درخواست نشست فوق‌العاده کرده و موضوع را تبیین کنیم تا یک مصوبه از گروه منطقه‌ای نسبت به خودمان و اتفاقی که برایمان افتاده، بگیریم و توسط آن به صورت رسمی به عنوان یکی از اعضای یکی از گروه‌های منطقه‌ای FATF از این گروه مالی درخواست می‌کردیم به نفع ما موضع بگیرد.

با این حال همین حالا هم پاسخی که گرفتیم با توجه به وضعیتمان خوب بود، ولی متأسفانه برخی از رسانه‌ها تفسیرهای شخصی را طبق معمول به آن اضافه کردند و گفتند این درخواست تأیید شده، درحالی‌که در پاسخ فقط آمده که درخواست ما مورد توجه قرار گرفته است. اینکه درخواست پذیرفته می‌شود یا نه برمی‌گردد به اینکه ما لابی و پیگیری و تلاش کنیم که حداقل یک بیانیه به نفع کشور ما صادر شود.

ممکن است توضیح دهید با وجود عدم عضویت ما در گروه‌های منطقه‌ای، این تلاش‌ها برای لابی و گرفتن همراهی کشورهای دیگر از چه طریقی در حال انجام است؟ ما در طول جنگ همراهی و حمایت لازم را از این کشورها نگرفتیم.

در حال حاضر استفاده از ظرفیت نهادهایی مثل بریکس یا شانگهای که در آن عضو هستیم، تنها راه ماست. به دلیل عضویت در این گروه‌ها می‌توانیم از کشورهای عضو درخواست کنیم در نبود ما در جلسات اصلی FATF یا گروه‌های منطقه‌ای FATF منافع ما را پیگیری کنند، چون خودمان در این جلسات حضور نداریم. اگر خودمان حضور داشتیم، خودمان می‌توانستیم پیگیری کنیم، اما چون عضو گروه‌های منطقه‌ای FATF نیستیم به ناچار باید از سایر کشورها کمک بگیریم. الان شاید بهترین ظرفیتی که در دسترس‌مان هست، بریکس و شانگهای است که اکثر کشورهایی هم که عضو این دو هستند، عضو اصلی FATF هم هستند نه صرفا عضو گروه‌های منطقه‌ای. این موضوع می‌تواند کمک کند تا در اجلاس بعدی این موضوع حمله اسرائیل و آمریکا به ما را که برخلاف معاهدات بین‌المللی بود، در FATF فریاد بزنند به جای جمهوری اسلامی ایران و در واقع به جای ما این موضوع را مطالبه کنند. البته بی‌تعارف بگویم همین الان وقتی از کشورها درخواست می‌کنیم، سؤالشان از ما این است که چرا خودتان عضو یکی از این گروه‌ها نمی‌شوید؟ آنها می‌خواهند بدانند چرا کنوانسیون‌ها را نمی‌پذیریم تا عضو شویم؟ و این همان چیزی است که در داخل باید پیگیری کنیم.

گذشته از دوران پساجنگ و پیگیری‌هایش، به نظرتان طی جنگ ۱۲روزه‌ای که داشتیم، اگر در فهرست سیاه FATF نبودیم چه در داخل و چه در مجامع بین‌المللی چه مواردی می‌توانست به نفع ما اتفاق بیفتد؟

اولا این ایمیلی که من به رئیس FATF زدم دقیقا در وسط جنگ ۱۲روزه ارسال شد. درخواست ما از FATF دقیقا در دوره‌ای بود که مورد حمله بودیم. در کنار این، متأسفانه بسیاری از پول‌هایی که در داخل کشور ما تزریق شد و با آن اقدامات تروریستی صورت گرفت، مثل ترور دانشمندان‌مان و کشتار مردم غیرنظامی، برخلاف کنوانسیون‌های مبارزه با تروریسم و تأمین مالی یا تروریسم سازمان ملل متحد و شورای امنیت سازمان ملل متحد بود. البته ما از هشت کنوانسیون تعریف اقدامات تروریستی، هفت مورد را ملحق شدیم و همین حالا هم می‌توانیم مطالبه کنیم و این کار را هم وزارت خارجه شروع کرده است و هم ما متناسب با چارچوبی که داریم دنبال می‌کنیم. اگر ما در لیست سیاه FATF نبودیم و عضو یکی از گروه‌های منطقه‌ای آن بودیم، می‌توانستیم موضوع تأمین مالی اقدامات تروریستی از خارج از کشور به داخل کشور را خیلی محکم‌تر پیگیری کنیم. به هر حال این پول‌هایی که برای اقدامات تروریستی وارد کشور شد و اشخاصی که فریب خورده بودند و همراهی می‌کردند، در خارج از مرزها هم قابل پیگیری بود، اما امروز در داخل کشور توسط دستگاه‌های امنیتی پیگیری می‌شود. اگر عضو فهرست سیاه نبودیم، می‌توانستیم کشته‌شدن زنان و کودکان غیرنظامی‌مان را با صدای بلندتری فریاد بزنیم و خیلی از کشورها را پاسخ‌گو کنیم و از آنان رسما مطالبه کنیم.

در طول جنگ اطلاعیه‌ای صادر کرده بودید در رابطه با بحث حساب‌های اجاره‌ای و نقشی که ممکن بود در جنگ ایفا کنند؛ لطفا توضیح دهید که این موضوع هم بازمی‌گردد به اینکه ما کاملا به لوایح FATF نپیوستیم؟ پیگیری‌هایتان درباره این حساب‌ها به کجا رسید؟

حساب‌های اجاره‌ای متأسفانه یک پدیده شوم کهنه است در کشور که هر زمانی به نحوی آزار و آسیب‌هایش ظهور و بروز پیدا کرده؛ یک زمانی در قالب‌های مالیاتی ظهور کرد که یک‌سری افراد بی‌بضاعت هویتشان را اجاره می‌دادند به یک‌سری افرادی که سوداگری‌های اقتصادی می‌کردند، یک زمانی در قالب شرکت‌های صوری و کاغذی ظهور و بروز پیدا کرد، زمانی هم در قالب کلاهبرداری‌ها و مباحثی مثل سایر جرائم منشأ پول‌شویی ازجمله قاچاق کالا، مواد مخدر، ارز و... و متأسفانه در قالب تأمین مالی اقدامات تروریستی هم ردپاهایش مشخص است. این موضوع را نه‌فقط در طول جنگ بلکه همواره به عنوان یکی از بحث‌های کلیدی مرکز اطلاعات مالی در مبارزه با جرائم منشأ پول‌شویی، نه صرفا جرم پول‌شویی بلکه جرائم منشأ پول‌شویی ازجمله قاچاق، ارتشا، فرار مالیاتی و... در دستور کار مالی داشتیم، اما در جنگ ۱۲روزه مقداری نوع ورود متفاوت شد تا فرهنگ‌سازی کنیم.

با توجه به این تجربیات، آینده مواجهه کشور با FATF را چطور ارزیابی می‌کنید؟ فکر می‌کنید نگاه‌ها تغییر کرده است؟

این یک واقعیت است که در کشور مدیریت چالش‌ها، تقسیم کار ملی و داخلی می‌خواهد و مدیریت چالش‌های بین‌المللی هم تیم‌سازی و شبکه‌سازی بین‌المللی نیاز دارد. تمام کشورها برای اینکه بتوانند منافع خودشان را خارج از مرزها دنبال کنند نیاز دارند تریبون‌های رسمی برای مطالبه‌گری داشته باشند. نیاز دارند سایر کشورها را به نحوی پاسخ‌گو و متعهد به خودشان کنند. البته هیچ‌کدام هم بدون تهدید نیستند؛ قطعا همه این حرکت‌ها، همه این نهادها، همه این گروه‌ها و تیم‌ها تهدیداتی دارند و منافع حداکثری برای هیچ کشوری ندارند، اما اینکه ما به بهانه اینکه ممکن است از اینها چیزی حاصل نشود و خروجی نداشته باشد کل صورت‌مسئله را پاک کنیم و خودمان را به صورت یک کشور کناره‌گیر در دنیا قرار دهیم، مردود است.

در نهایت اینکه شما هفته پیش اعلام کردید تصویب کنوانسیون پالرمو هنوز به FATF گزارش نشده، این گزارش انجام شد؟ الان در چه مرحله‌ای است؟

خبر دقیقی ندارم. کمیسیون در مجمع تصویب شد و باید در گام بعدی وزارت خارجه کنوانسیون را به سازمان ملل متحد تودیع کند و مراحل الحاق و عضویت به سطح رسمی طی شود. الان اطلاع دقیقی ندارم ولی آخرین خبری که تا هفته قبل داشتم هنوز مراحلش کامل انجام نشده بود؛ البته طبیعی هم هست به خاطر شرایط جنگی که به آن دچار شدیم و اینکه ظرفیت وزارت خارجه درگیر مطالبه‌گری‌های بین‌المللی از جنس دیگری شده است.

عدالت اداری یا گزینش انضباطی؟ اتاق بازرگانی ایران زیر ذره‌بین

روایتی از رأیی که اعتماد به پارلمان بخش خصوصی را نشانه رفت

در حالی‌که حدود یک‌سوم از اعضای هیئت نمایندگان اتاق‌های بازرگانی سراسر کشور (بین ۸۰ تا ۱۰۰ نفر) کارت عضویت خود را با سازوکار مشابه دریافت کرده‌اند، اتاق بازرگانی ایران در اقدامی غیرمنتظره و سؤال‌برانگیز، عضویت شاهرخ شیشه‌گر، فعال باسابقه اقتصادی و نفر اول بخش معدن در اتاق اهواز، را به بهانه عدم به‌روزرسانی اظهارنامه ثبت دفاتر سلب کرده است. این تصمیم نه‌تنها با اصول حقوقی و تناسب جرم و مجازات مغایر است، بلکه در اوج روزهای استرس‌زا برای بخش خصوصی، زمانی که دولت و جامعه به دنبال تسهیل‌گری و کاهش فشارهای اقتصادی بودند، ابلاغ شد. این اقدام نسنجیده، این پرسش را در اذهان ایجاد می‌کند: اتاق بازرگانی ایران نمایندگی کدام بخش از جامعه را بر عهده دارد؟

این پرونده با واکنش اکثریت هیئت نمایندگان اتاق اهواز، طرح شکایت رسمی، و درخواست ورود نهادهای نظارتی به یکی از چالش‌برانگیزترین پرونده‌های اتاق بازرگانی ایران تبدیل شده است. در این گفت‌وگو، با شاهرخ شیشه‌گر به بررسی ابعاد این ماجرا می‌پردازیم.

ماجرا از کجا آغاز شد و چرا کمیسیون انضباطی اتاق ایران چنین حکمی صادر کرد؟

ماجرا از جایی آغاز شد که کارت عضویتم، با سابقه بیش از ۳۰ سال فعالیت اقتصادی و ارائه مدارک کامل، تمدید شد. اما ناگهان کمیسیون انضباطی اتاق ایران ادعا کرد که به دلیل عدم به‌روزرسانی اظهارنامه ثبت دفاتر مربوط به ۱۰ سال پیش، عضویتم باید لغو شود. این در حالی است که این رویه، روش معمول و عرفی واحد صدور کارت اتاق بازرگانی است و بیش از چهار نهاد نظارتی، به‌ویژه در ایام انتخابات، مدارکم را تأیید کرده‌اند. هیچ فعل یا ترک فعلی از سوی من انجام نشده، اما اتاق ایران به‌صورت یک‌طرفه و غیرمنصفانه، من را مستحق اشد مجازات، یعنی سلب عضویت، دانست.

گفته شده که این پرونده با شکایت یکی از اعضای ناموفق در انتخابات اتاق اهواز کلید خورده است. آیا این صحت دارد؟

بله، شاکی پرونده فردی است که در انتخابات دور دهم اتاق اهواز رأی کافی کسب نکرد و حالا به نظر می‌رسد برای حذف من به‌عنوان نفر اول بخش معدن و عضو هیئت رئیسه اتاق اهواز، به این بهانه متوسل شده است. این اقدام نشان می‌دهد که هدف، نه رسیدگی به تخلف، بلکه مهندسی ترکیب هیئت نمایندگان با بهانه‌ای ضعیف و نامربوط است.

چرا در حالی‌که ۸۰ تا ۱۰۰ نفر دیگر با شرایط مشابه کارت عضویت دریافت کرده‌اند، فقط شما هدف قرار گرفتید؟

این سؤالی است که اتاق ایران باید پاسخ دهد. اگر عدم به‌روزرسانی اظهارنامه تخلف است، چرا فقط من مجازات شدم؟ چرا هیچ‌یک از ده‌ها عضو دیگر حتی احضار نشدند؟ این انتخاب گزینشی، مصداق بارز ضرب‌المثل «گنه کرد در بلخ آهنگری، به شوشتر زدند گردن مسگری» است. این نه عدالت، بلکه گزینش هدفمند برای حذف یک فرد است.

اتاق ایران مدعی است که کارت شما به دلیل نقص در اظهارنامه ثبت دفاتر مشکل داشته است. پاسخ شما چیست؟

این ادعا کاملاً بی‌اساس است. مدارک من طبق درخواست کتبی اتاق ایران بارگذاری و تأیید شده بود. واحد صدور کارت نه‌تنها مدارکم را تأیید کرد، بلکه هیچ‌گاه به‌روزرسانی اظهارنامه را ضروری تشخیص نداد. سال گذشته به درخواست اتاق، اظهارنامه‌ام را به‌روزرسانی کردم و کارتم تا سه سال آینده معتبر است. اگر قصوری بوده، از سوی واحد صدور کارت است، نه من. بااین‌حال، من به ناحق با اشد مجازات روبه‌رو شدم.

آیا اتاق ایران را مسئول این رأی می‌دانید؟

قطعاً. اتاق ایران در این پرونده هم شاکی بوده، هم بررسی‌کننده و هم قاضی. این تمرکز نقش‌ها با اصول عدالت اداری و حقوقی مغایر است. نکته قابل‌توجه این است که رئیس و یکی از اعضای کمیته انضباطی از امضای این رأی ظالمانه خودداری کردند و رأی با اکثریت ضعیف ابلاغ شد. این نشان می‌دهد که حتی در داخل کمیته، اجماعی بر این تصمیم غیرمنصفانه وجود نداشته است.

چه اشکالاتی به روند بررسی پرونده خود وارد می‌دانید؟

اشکالات متعددی وجود دارد. نخست، طبق ماده ۵ آیین‌نامه کمیته انضباطی، این کمیته تنها صلاحیت رسیدگی به تخلفات واقعی (فعل یا ترک فعل غیرقانونی) را دارد. موضوع عدم به‌روزرسانی اظهارنامه اساساً در حیطه صلاحیت این کمیته نیست. دوم، هیچ تخلفی از سوی من اثبات نشد. سوم، نبود سازوکار شفاف برای اعتراض و دفاع، حقوق اولیه اعضا را نقض می‌کند. این رأی از نظر حقوقی و قانونی فاقد توجیه است.

برنامه شما برای احقاق حق چیست؟

این موضوع فقط یک مسئله شخصی نیست، بلکه دفاع از شأن نمایندگان منتخب و اعتبار بخش خصوصی است. ما از طریق اتاق اهواز شکایت رسمی ثبت کرده‌ایم و از سازمان بازرسی کل کشور و نهادهای نظارتی درخواست ورود کرده‌ایم. در صورت عدم اصلاح رأی، از مسیرهای قضایی پیگیری خواهیم کرد.

این رأی چه تأثیری بر اعتماد به پارلمان بخش خصوصی دارد؟

وقتی اتاق بازرگانی ایران، به‌عنوان پارلمان بخش خصوصی، نتواند از عضوی با ۸ دوره سابقه در هیئت نمایندگان در برابر تصمیمات غیرمنصفانه دفاع کند، اعتماد بخش خصوصی فرو می‌ریزد. این رأی نشان‌دهنده ناتوانی و انفعال اتاق در برابر فشارهای بیرونی است و نتیجه آن، یأس و ناامیدی فعالان اقتصادی خواهد بود. اتاق به‌جای نمایندگی خواسته‌های بخش خصوصی، به نهادی عریض و طویل تبدیل می‌شود که قادر به دفاع از حقوق اعضا نیست.

پیام شما به اتاق بازرگانی ایران و جامعه بخش خصوصی چیست؟

از اتاق ایران انتظار دارم به جای صدور آرای سلیقه‌ای و غیرحقوقی، به اصول بی‌طرفی، شفافیت و پاسخ‌گویی بازگردد. این پرونده آزمونی برای اعتبار اتاق است. من تا احقاق حقم ادامه می‌دهم، اما این ماجرا درباره آینده اعتماد به نهاد بخش خصوصی است. اتاق باید نشان دهد که می‌تواند مدافع واقعی حقوق اعضا باشد و خواسته من جهت عدالت خواهی، مطالبه همین حکم برای افرادی با وضعیت مشابه اینجانب است.

این مصاحبه نه تنها گوشه‌هایی از یک پرونده پیچیده را روشن می‌کند، بلکه چالشی جدی برای ساختار اتاق بازرگانی ایران در نقشی که باید بازی کند، پیش روی ما قرار می‌دهد؛ آیا نهاد بالادستی بخش خصوصی می‌تواند هم عادلانه داوری کند، هم بی‌طرف بماند؟

نوبت دوم

آگهی مناقصه عمومی
شماره فراخوان مناقصه در سامانه ستاد ۲۰۰۴۰۹۲۴۰۹۰۰۰۰۴۲

شرکت گاز استان خراسان رضوی

۱- مناقصه گزار: شرکت گاز استان خراسان رضوی
موضوع: احداث ، نصب و راه اندازی ۲ مورد ایستگاه حفاظت کاتدیک برای منطقه دو مشهد
۲- شرایط اولیه متقاضیان:
الف- دارابودن صلاحیت تأسیسات و تجهیزات از سازمان برنامه و بودجه
ب- دارابودن ظرفیت خالی ارجاع کار
ج - دارابودن گواهینامه تأیید صلاحیت ایمنی از اداره کار و امور اجتماعی و ارایه آن در زمان ارایه پاکات پیشنهاد در پاکت ب
د -ثبت نام در سایت www.setadiran.ir و دریافت گواهی امضای الکترونیکی
۳- مدت اعتبار پیشنهادها : از تاریخی که برای تسلیم آن در فراخوان ذکر شده تا مدت سه ماه می بایست معتبر باشد.
۴- مبلغ تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار: -/۱,۸۹۷,۵۰۰,۰۰۰ (یک میلیارد و هشتصد و نود و هفت میلیون و پانصد هزار ریال) می باشد که می بایست بر اساس یکی از تضامین قابل قبول وفق آیین نامه تضمین معاملات دولتی به شماره۱۲۳۴۰۲/ت۵۰۶۵۹ ه مورخ ۹۴/۰۹/۲۲ و اصلاحات پس از آن تهیه گردد و حتما اصل آن قبل ازآخرین مهلت ارائه پیشنهاد قیمت به صورت دستی تحویل دفتر حراست شرکت گاز استان خراسان رضوی واقع درمشهد - بلوار خیام - نبش تقاطع ارشاد- طبقه همکف گردد.
تبصره: مطابق ماده ۲۵ آیین نامه اجرایی قانون حمایت از شرکتها و موسسات دانش بنیان و اصلاحات بعدی آن، شرکتها و موسسات دانش بنیان در صورت شمول ماده مذکور و دارای صلاحیت مورد نیاز، شامل تخفیف ۵۰ درصدی در مبلغ سپرده تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار می باشند.
۵- مهلت اعلام آمادگی و دریافت اسناد مناقصه: از تاریخ ۱۴۰۴/۰۴/۱۶ لغایت ۲۲ / ۰۴ / ۱۴۰۴
۶- آخرین مهلت بارگذاری اسناد و تسلیم پیشنهاد قیمت : ساعت ۱۴:۰۰ مورخ ۰۴ / ۰۵ / ۱۴۰۴
۷- پیشنهادهای واصله : در ساعت ۰۹:۰۰ مورخ ۰۵ / ۰۵ / ۱۴۰۴ در کمیسیون مربوطه باز و خوانده می شود و حضور پیشنهاد دهندگان و یا یک نفر نماینده مجاز آنها با همراه داشتن معرفی نامه ممهور به مهر شرکت در جلسه آزاد است.
۸- یادآور می گردد کلیه مراحل مناقصه از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد.
۹- رعایت قانون حداکثراستفاده ازتوان تولیدی و خدماتی کشور و حمایت از کالای ایرانی الزامی است وصرفاً موسسات و شرکتهای ایرانی ثبت شده در فهرست توانمندی های مندرج درسامانه توانیران مجاز می باشد.
شایان ذکر است دسترسی به متن این آگهی، در سایت WWW.nigc-khrz.ir امکان پذیربوده و در صورت نیاز به کسب اطلاعات بیشتر با تلفن: ۳۷۰۷۲۲۰۹-۰۵۱ تماس بگیرید.
شناسه آگهی : ۱۹۵۷۲۶۰
نوبت اول : ۱۴۰۴/۰۴/۱۶ نوبت دوم : ۱۴۰۴/۰۴/۱۷

روابط عمومی شرکت گاز استان خراسان رضوی
۲۲۶۴

بیانیه

بیانیه جمعی از اقتصاددانان در واکنش به جنگ اخیر

ضرورت تغییر بنیادین در حکمرانی، دیپلماسی و احیای سرمایه اجتماعی

بیانیه حاضر، توسط جمعی از اقتصاددانان و به مناسبت شرایط پیچیده موجود کشور تدوین و امضا شده است. در فرایند تبادل اطلاعات برای مشارکت اقتصاددانان در دانشگاه‌ها و مراکز پژوهشی مختلف، برخی از اعضای هیئت علمی دیگر رشته‌های تحصیلی هم از این متن مطلع شده و از آن اعلام حمایت کردند. لذا به منظور ادای احترام به این گروه، ضمن تشکر از مشارکتی که انجام داده‌اند، فهرست اسامی آنان نیز در بخش دوم اسامی ذکر می‌شود.

به نام خداوند جان و خرد
ضرورت تضمین امنیت، ثبات و توسعه ایران
مردم شریف ایران و
رئیس‌جمهور محترم جناب آقای دکتر پزشکیان

نبرد ۱۲روزه نفس‌گیر و خونین با اسرائیل و آمریکا، در سایه رشادت‌ها و فداکاری‌های مردم شریف، نیروهای مسلح و سایر نهادهای پشتیبان کشور عزیزمان، در این مرحله، با آتش‌بسی هرچند شکننده، متوقف شد و جنگ‌افروزان که شاید سودای فروپاشی کشور و حتی تجزیه میهن عزیز را در سر داشتند، ناکام گذاشت.

جنگ ۱۲روزه یک بار دیگر اهمیت بالای برخورداری از امنیت را گوشزد کرد و یادآور شد که اولین و مهم‌ترین وظیفه هر حکومتی، تأمین آرامش و برقراری امنیت در زندگی شهروندان است. این جنگ در عین حال، پدیده بسیار ارزشمند و عبرت‌آموزی را نیز به نمایش گذاشت و آن، انسجام ملی و گرایش قدرتمند کثیری از ایرانیان، فارغ از هر ویژگی متمایزکننده، برای حفظ ایران و مقابله با جنگ‌افروزِ متجاوز بود. بسیاری از کسانی که به عملکرد نظام جمهوری اسلامی ایران انتقادات جدی داشتند و حتی کسانی که به دلیل همین رویکرد، هزینه‌های قابل توجهی را نیز پرداخته بودند، در کنار دیگر ایرانیان، تجاوز اسرائیل به ایران را شدیدا محکوم کردند. بی‌تردید رفتار اجتماعی تحسین‌برانگیز مردم ایران در این شرایط سخت و حساس و نحوه مواجهه آنان با این هجوم تجاوزکارانه، در توقف آن تأثیر تعیین‌کننده‌ای داشته است. از این جنگ، همانند هر بحران بزرگ دیگری، درس‌های ارزشمندی باید آموخت. توأم‌شدن درگیری نظامی میان ما و رژیم اسرائیل و آمریکا با تشدید ابرچالش‌های ناشی از ناترازی فزاینده در بخش‌های مختلف، افول سرمایه‌گذاری‌های مولد، تشدید مهاجرت نخبگان به خارج از کشور و... بار دیگر ما را با این سؤال مواجه می‌کند که چه میزان از مشکلات و خطرات متنوعی که امروز جامعه را دربر گرفته، قابل پیشگیری بوده و می‌توانسته موقعیت مساعدتر و شرایط مناسب‌تری را به وجود آورد. سال‌هاست کارشناسان بسیاری در مورد خطر افزایش تنش در روابط بین‌الملل و افول سرمایه اجتماعی و ضرورت جلوگیری از گسترش نارضایتی در میان اقشار مختلف، افزایش کارایی در بخش‌های مختلف اقتصادی-اجتماعی و پویایی در فرایند مدیریت کشور سخن به میان آورده‌اند، ولی وسایل ارتباط‌جمعی رسمی، به‌ویژه صداوسیما، تلاش نموده همواره تصویری صُلب و یکدست از اجماع نظر در مورد سیاست‌های رسمی جمهوری اسلامی ایران ترسیم نماید. امروز که خطر تجاوز اسرائیل و جاسوسی مزدورانش بیش از پیش امنیت و حتی تمامیت ارضی کشور را مورد تهدید قرار داده، موارد ذکرشده اهمیتی دوچندان پیدا کرده است. این جنگ، به همراه درس‌های عبرت‌آموز آن، می‌تواند نقطه عطفی تاریخی در پایان‌بخشی به ناکارآمدی، بی‌اعتمادی، سیاست خارجی منجمد و تبعیض و بی‌عدالتی‌ها و اتخاذ سیاست‌هایی نوین در جهت ایجاد و گسترش روابط بین‌المللی بر مبنای تنش‌زدایی و تأمین منافع اقتصادی، تضمین آزادی‌های سیاسی و اجتماعی، رفاه و شایسته‌سالاری باشد. این اتفاق، می‌تواند دوره‌ای جدید و پربرکت را برای ایران رقم بزند. حل مشکلات درهم‌تنیده اقتصادی، اجتماعی و سیاسی، فرایندی دشوار و زمان‌بر است که به همراهی و همکاری میان مردم و دولت و بهره‌گیری از منابع و تکنولوژی جهانی نیازمند است. لذا عبور کم‌هزینه از این شرایط، بدون گسترش روابط بین‌الملل از یک طرف و تقویت هرچه بیشتر سرمایه اجتماعی از طرف دیگر، امکان‌پذیر نخواهد بود. ما امضاکنندگان این بیانیه، ضمن محکوم‌کردن تجاوز رژیم جنایتکار و تروریست اسرائیل به ایران عزیز و حمله آمریکا به تأسیسات هسته‌ای کشورمان، توجه به موارد زیر را ضروری و بلکه حیاتی می‌دانیم:

- در عرصه روابط بین‌الملل، برداشت ما آن است که مردم ایران، ضمن آنکه در مقابل تجاوز بیگانه می‌ایستند و از تسلط بیگانه بیزارند، صلح‌دوست و مدافع تعامل با کشورهای مختلف جهان هستند. توصیه مؤکد ما آن است که برای خروج از شرایط به‌وجودآمده، مسیر دیپلماسی و مذاکره سازنده با آمریکا و اروپا فعال شده و از بروز مجدد جنگ و تداوم اعمال فشارهای اقتصادی جلوگیری شود. حفظ تمامیت ارضی و موجودیت سرزمینی ایران، مهم‌ترین هدفی است که نباید اجازه داد ذره‌ای دچار خدشه شود. نگاه‌های افراطی که محرک دشمنی‌ها و درگیری‌هاست، در شرایط موجود کشور، خطرناک و دارای نتایج فاجعه‌بار خواهد بود.
- در عرصه داخلی، مهم‌ترین توصیه ما، تغییر بنیادی رویکرد نظام حکمرانی در جهت افزایش ملموس مشارکت جامعه و احیای سرمایه اجتماعی است. با تداوم سیاست‌های انحصارگرانه، اعتماد عمومی جلب نخواهد شد. آزادی بیان صاحبان اندیشه تضمین شود و این امکان فراهم گردد که همه بتوانند با برخورداری از آزادی، نظرات خود را در مورد چرایی بروز شرایط موجود و چگونگی خروج از آن ابراز کنند. تجربه بشری به‌خوبی نشان داده است که نظام‌های سیاسی برخلاف تصور برخی سیاست‌مداران، در فضای آزادی بیان، تثبیت و تقویت شده و برعکس، در فضای دچارِ محدودیت است که نفوذپذیر و شکننده می‌شوند.
- برای تقویت انسجام ملی و افزایش سرمایه اجتماعی، زندانیان سیاسی و محصورانی که به دلیل بیان نظرات زندانی شده‌اند، از بند رها شوند.
- صداوسیما و دیگر رسانه‌های جمعی دولتی، از کنترل محافل افراطی خارج شده و به نحوی متحول گردد که مرجع رسانه به داخل کشور منتقل شود. نقاط ضعف سیاست‌ها و برنامه‌ها، توسط اندیشمندان منتقد، در وسایل ارتباط‌جمعی ایران بازتاب یابد تا صاحبان اندیشه بتوانند به‌طور شفاف، عملکرد دستگاه‌های تصمیم‌ساز کشور را نقد کرده و نظرات سازنده خود را ابراز کنند.
- شعارزدگی و توجه به ظواهر، در مقابلِ اهمیت قائل‌شدن برای شایستگی و توانمندیِ تخصصی، به‌راحتی، زمینه نفوذ افرادی را باز می‌کند که با طرح شعارهای افراطی، جهت‌گیری‌ها را، عملا همسوی با خواسته‌های دشمنان کشور شکل می‌دهند. نظام اطلاعاتی و امنیتی کشور برای خنثی‌سازی همه‌جانبه دشمن و صیانت از جان و کیان مردم، نیازمند بازنگری‌های اساسی است.
- سیاست‌های پولی، ارزی، تجاری و مالی به‌گونه‌ای تنظیم شود که زمینه رانت‌جویی و فساد را از بین برده و از سوی دیگر، بهره‌مندی نهادهایی متوقف گردد که به‌رغم گسترش هشداردهنده فقر همگانی، خارج از کنترل و نظارت تعریف‌شده و بدون شفافیت، از منابع عمومی تغذیه شده و امتیازات فراوانی را مورد استفاده قرار می‌دهند.
- بر ضرورت خروج نیروهای نظامی از امور بنگاه‌داری و فعالیت‌های اقتصادی و تمرکز آنها بر امور مربوط به حوزه‌های مستقیما مرتبط با امور نیروهای مسلح تأکید می‌شود.

امید آن داریم که نظام تصمیم‌گیری کشور در سایه یادگیری از اتفاقات پرهزینه‌ای که طی دهه‌های گذشته رخ داده و در درون هر یک از آنها درس‌هایی فراوان و سازنده همراه داشته، بتواند ایرانی آباد، آزاد، مستقل و پرنشاط را برای این مردم قهرمان و شریف از خود به یادگار بگذارد.

به یاری خدا و همراهی همگانی، چنین باد.

اسامی برخی از امضاکنندگان:

اقتصاد: محمد ستاری‌فر، مسعود نیلی، محمد طبیبیان، حسین عبده‌تبریزی، بهروز زنوزی، زهرا کریمی، حجت میرزایی، حسن درگاهی، حسن طایی، سیدغلامحسین حسنتاش.

سایر رشته‌های علوم انسانی: علی‌اصغر سیدی، هادی خانیکی، محسن میردامادی، ابوالفضل دلاوری، علیرضا علوی‌تبار، محمدحسین شریف‌زادگان، ابوالفضل کزازی و گروهی از مدیران صنعتی اقتصادی سابق، همچون احمد حاتمی‌یزد و ولی‌الله افخمی‌راد.

*اسامی کامل در سایت روزنامه درج شده است.